ORATIO DE ELIGENDO SUMMO PONT. POST OBITUM CLEMENTIS 9. AD EMIN.MOS S.R.E...

Antonio Malegonnelle Amadori

Digitized by Google

ORATIO
DE PONT. MAX. ELIGENDO.

AETERNA Hæc Vrbs, P. E. quæ omnium ferè olim au-ćta Regnorum cladibus, & ſuis ſemper funeribus ſuperſtes, & maior effulſit, vltrà nunc Pharſaliæ nefas, vltrà Cannarum, Trebiæque fulmen attonita expalluit; & veluti tanta Imperij Moles non iam per interualla, ac ſpiramenta temporum, ſed vno præſentis fortunæ ictu ceciderit, ſitque in communi terrarum Orbis luctu dignitas quædam, & ambitio lacrymarum, de tot mœrentium Vrbium Principatu Romana hæc Sion contendit. Verum ego, cum Vos intueor P.E. qui Pietatis Gloria, & omnium conſpiratione Virtutum ea tenetis extrema Terrarum, ad quæ non olim arma Cæſarum, nec victrices vnquam venere Aquilæ; gratulandum arbitror Generi humano non ita ſtare res noſtras, vt vnius, quamuis optimi Principis, funere Chriſtianum efferatur Imperium, & Sanctiſſi ma

hæc Reſpublica, è tot mortalium caſibus fæliciter emerſa, vnius denique interitu expiret. Circumferte nimirum in Vos inuicem oculos, conſpicite tot gentium Lumina, tot Religionis Decora, recenſete Virtutum merita, quibus Cæleſtia Mortales attingitis, præſtò erit, quem ſuffragio, & voluntate veſtra dignum, rebus humanis, diuiniſque præponatis, cuius mentem tantæ Molis capacem reputetis, cui denique, vt ſecura Regnantium fælicitas eſt, gaudens Orbis obtemperet.

Animaduerto, P. E. pleroſque, qui in hiſce Comitiorum Sacris diſseruere, plurima de peculiaribus ſtudijs, priuatiſq; affectibus attigiſse, quæ non tam ſuffragij libertatem imminuunt, quam multa ſæpe, & magna Regna euerterunt; ſed non ea veſtra in homines, in Deum merita ſunt, vt non potiorem priuatis vtilitatibus Generis humani cauſam habeatis; nec ego Maieſtatis veſtræ, Virtutiſque adeò immemor ſum, vt non Animum veſtrum, Mentemque exiſtimem tantum ſuprà ſimultates, & odia, alioſque humanæ infirmitatis affectus eminere, quantum cœtera omnia mortalia infrà Veſtram Magnitudinem iacent. Quo fit, vt in quem Virtus Altiſſimi ſuffragia veſtra compulerit, eum Vos velle, etiam homines credamus. Diſertè alij, & ſapienter huius Reipublicæ caſus miſerati fleuere laborantes Annona populos, grauatas Vectigalibus

Pro-

Prouincias, ſurgentes vndique hæreſum Peſtes; exercituum clades, excidia Regnorum, Barbaros denique Italiæ finibus vrgentes. Acerba quidem, & miſera, & quæ fateri, vel ipſe dolor nos cogit. Verum ſi in hoc Sanctiſſimo Terrarum Orbis Comitio altiora quæque Chriſtianæ Reipublicæ nudanda ſunt vulnera, cur non exclamem nihil poſt hominum memoriam flagitioſius, nihilque maiori lacrymarum contentione deflendum, quàm quod in tantum vitia noſtra creuere, vt non magis (loquar libertate doloris) vt non magis Barbarorum armis, quàm moribus vincamur; Et ſanè quid in hoc ruente in deteriora ſeculo intentatum, quid intemeratum reliquimus? Non morum pudor, non Legum reuerentia, ſola voluptas inquinandi honeſta, ſola colitur vtilitatum fides; leuia quæror, violata Iura, temerata Sacra, agitati carminum atrocitate, vel ipſi Pontificum Cineres; & veluti ſortè quadam, caſuque, aut occulta neceſſitate humana regantur, ſacrique torqueantur Axes, nec vllus Naturæ Parens, vindexque criminum Deus Cælum inſedeat, iam impio Fatorum velamento ſtudioſè peccamus, ipſamque ſcelerum conſcientiam perdidimus. Hinc eſt, quod oſtendit Dominus virgam indignationis ſuæ; quod fruſtra Chriſtianorum Imperio aſtiterunt Reges Terræ, & firmatas adeò Potentias Arcuum experimur, vt iam

non

non de prolatandis Romanæ Eccleſiæ finibus, ſed de Italiæ poſseſſione certemus; pro Aris noſtris, focisque, & pro Templi huius Sanctuario conſiſtamus. Non eſt noſtrum, P.E. æſtimare quem ſupra cæteros homines, aut quibus de cauſis extuleritis; tamen ſi in tanto rerum momento ea quæ ſentimus aperire fas eſt, ponimus in vota noſtra Principem, in quo ſi non omnes eæ Virtutes eniteant, quas inauguratus Imperio Salomon à Deo obtinuit, rediuiuam ſaltem (vt vetuſtiorem Pontificum memoriam ſilentij religione prætercam) rediuiuam ſaltem veneremur Munificentiam, Regiumque in Virtutes Animum Vrbani Octaui; Prudentiam, tenoremque legum Innocentij Decimi; caſtam, & inconcuſsam, ipſoque maiorem Imperio Mentem Alexandri Septimi, & Defuncti nuper Pontificis Moderationem, Vigilantiam, Pietatem. His Virtutibus terreſtre Dei Solium inſedeat, Qui veluti ab alto rerum humanarum Terras omnes, & Maria coniectu mentis perluſtrat, Cui non tam priuata, & publica vota, quam Iura Pacis, Auſpicia Bellorum debentur, ad Cuius vitæ cenſuram mortalium diriguntur ingenia, per Quem denique agnoſcimus quantum interſit inter Principem quem homines, & Quem Deus conſtituerit.

Alia percurrerem, P.E. ſi quid tam ex alto reperiri vnquam poſſet, quod Vobis è ſublimiori Mentis

ſpecula longiſſimè intuentibus non occurreret. Quid ergo generis humani iniuria Vos moror? Cernite ſanctiſſimam Eccleſiæ Nauem inter latrantia hæreſum Monſtra, & blanda Voluptatum pericula laborantem, ac vndique minarum ventis, fluctibus bellorum impulſam arbitrio Tempeſtatum pendere: ibi Vota mortalium, ibi publica Salus, & noſtrorum omnium nauigant Animæ; date ſalutarem gubernaculis Manum, properate ſuffragia, & prudenti iudicio Gloriam celeritatis iniungite. Approbate gentibus Eccleſiæ Principem non temerè, & fortuitò, ſed auſpicio Virtutis, & certo Deo creari.

944652